

दादीनां सविष्टां भुङ्क्ते इति संबन्धः मेदागो महिष्यादीनां मृताणां गोमयमन्त्रतः घृत्कृत्वाः ये ब्रह्मपादौ न पि स्वभावे रवहंसेति अन्ते वसायिनश्चर्मकागदयः कृतमकृतं वा परकीयापापं कर्म ये प्रकाशयन्ति ब्रह्मपादौ
यापिते मेदादिबुल्या एवेति ते कामर्षीति पदार्थः ॥ २२ ॥ वेष्टे वेदे वतसंवेधिनंदं तकारं ब्रह्मचारिणो इति संन्यासिनोऽप्युपलक्षणं यत्तिष्ठ ब्रह्मचारि च पक्का न स्वाभिना बुभुक्षितस्मृतैः अनाभिनिच्छेदः ॥ २३ ॥ परं

मेदानां पुष्कसानां च तथैवाते वसायिनो ॥ कृतं कर्मा कृतं वापि रागमोहे न जल्पतां ॥ २२ ॥ वेष्टे वेदे वचये मृदा विप्राय ब्रह्मचारिणो ॥ ददेते नेह गजेन्द्रते लोका न भुं
जतेऽनाभ्यान् ॥ २३ ॥ युधिष्ठिर उवाच किंपरं ब्रह्मचर्यं च किंपरं धर्मलक्षणं ॥ किंच श्रेष्ठ तमं शौचं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ २४ ॥ श्रीभगुवाच ब्रह्म
चर्या सरं तात मधुमांसस्य वर्जनं ॥ मर्यादायां स्थितो धर्मः शमश्चैवा स्य लक्षणं ॥ २५ ॥ युधिष्ठिर उवाच कस्मिन्काले च रेदुर्मं कस्मिन्काले च र्थमाचरेत्
कस्मिन्काले सखी च स्या तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ २६ ॥ श्रीभगुवाच कल्पमर्थे निषेवेत ततो धर्ममनंतरं ॥ पश्चात्कामं निषेवेत न च गच्छेत्सं गितां
ब्रह्मणां श्वेव मन्येत गुरुं श्वाप्यभिवृजयेत् ॥ सर्वभूतानुलोमश्च मृदुशीलः प्रियंवदः ॥ २७ ॥ अधिकारय दत्तं यच्च राजसं पेशनं ॥ गुरोश्चालीकं करणं तु
ल्यं तद्वद्ब्रह्म हयया ॥ २८ ॥ प्रहरेन्न नरेन्द्रेषु न हन्याद्वां तथैव च ॥ शृणु ह स्या समं चैव उभयं यो निषेवेत ॥ २९ ॥ नाग्निं परित्यजे जातु न च वेदान् परित्यजेत् ॥ न
च ब्राह्मणमाक्रोशोऽस्मिन्तद्वद्ब्रह्म हयया ॥ ३० ॥ युधिष्ठिर उवाच कीदृशाः साधवो विप्राः केभ्यो दत्तं महाफलं ॥ कीदृशानां च भोक्तव्यं तन्मे ब्रूहि पि
तामह ॥ ३१ ॥ श्रीभगुवाच अक्रोधना धर्मपराः सत्यनित्याद मेरताः ॥ तादृशाः साधवो विप्रास्तेभ्यो दत्तं महाफलं ॥ ३२ ॥ अमानिनः सर्वसहादृढा
र्था विजितेन्द्रियाः ॥ सर्वभूतहिता मे त्रास्तेभ्यो दत्तं महाफलं ॥ ३३ ॥ अलुब्धः शत्रुवैरो वेद्याहीमंतः सत्यवादिनः ॥ स्वकर्मनिरता ये च तेभ्यो दत्तं महाफलं ॥
सांगांश्च चतुरो वेदानधीते यो द्विजवर्षभः ॥ षड्भ्यः प्रवृत्तः कर्मभ्यस्तं पात्रमृषयो विदुः ॥ ३४ ॥ ये त्वेवं गुणजातीयास्तेभ्यो दत्तं महाफलं ॥ सहस्रगुणमा
प्नोति गुणाही य प्रदायकः ॥ ३५ ॥ प्रज्ञाश्रुताभ्यां वृत्तेन शीलैश्च समन्वितः ॥ तारयेत्त कुलं सर्वमेकोपीह द्विजवर्षभः ॥ ३६ ॥

श्रेष्ठं ॥ २४ ॥ शमः विषयेभ्य इन्द्रियाणां निवृत्तिरेतदेव श्रेष्ठतमं शौचं च धर्मस्य लक्षणं मर्यादां तर्गतं ॥ २५ ॥ कल्पं पूर्वोक्ते ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ षड्भ्यः अनुपदोक्तैः मधुमांस
वर्जनमर्यादापालनशौचैः सहोध्ययनयागदानेभ्यः तान्यनुष्ठातुं प्रवृत्त इत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥